

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 6P/164/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815209432
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Mihóková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8815209432.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ivetou Mihókovou v právnej veci starostlivosti o maloletých mal. S. O., nar. XX.X.XXXX a mal. Z. O., nar. XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom Č. Č.. XX, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny vo Vranove nad Topľou, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Námestie slobody 5, Vranov nad Topľou, za účasti otca N. O., nar. XX.X.XXXX, bytom Č. Č.. XXX a matky N. O., nar. XX.X.XXXX, bytom Č. Č.. XX, na návrh navrhovateľky Z. Š., rod. O., nar. XX.X.XXXX, bytom Č. Č.. XX, o zverenie maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti, takto

rozhodol:

M e n í sa výrok rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 5C/146/2010-28 zo dňa 9.11.2010 a to tak, že mal. deti S., nar. XX.X.XXXX a Z., nar. XX.XX.XXXX, O., s a z v e r u j ú do osobnej náhradnej starostlivosti Z. Š., nar. XX.X.XXXX.

Navrhovateľka je p o v i n n á vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté deti v rovnakom rozsahu, ako ju vykonávajú rodičia. Právo z a s t u p o v a ť maloleté deti, spravovať ich majetok, má iba v bežných veciach.

Navrhovateľka je o p r á v n e n á a p o v i n n á maloleté deti vychovávať, zabezpečovať ich potreby, zastupovať v bežných záležitostiach, prijímať pre deti výživné a s týmto hospodáriť.

Otec ako aj matka s ú p o v i n n í platiť výživné na každé z maloletých dieťa vo výške 30 % zo sumy životného minima pre nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa osobitného predpisu, vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky, začínajúc právoplatnosťou rozsudku.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka dňa 30.9.2015 podala na tunajšom súde návrh na zverenie detí do jej náhradnej osobnej starostlivosti a zároveň žiadala, aby súd otca a matku maloletých detí zaviazal povinnosťou platiť výživné na každé dieťa vo výške 30 % zo sumy životného minima pre nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa osobitného predpisu do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky počnúc právoplatnosťou rozsudku. Podanie návrhu odôvodnila tým, že je sestrou maloletých detí. Všetci pochádzajú z manželstva ich rodičov, ktoré bolo rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5C/146/2010-28 zo dňa 9.11.2010 rozvedené. Otec si založil novú rodinu, žije s rozvedenou ženou a majú spolu dve deti. Ich matka bola dňa 28.5.2015 tunajším súdom v konaní sp. zn. 12T/129/2014 odsúdená na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov za prečin ohrozenia mravnej výchovy mládeže. Ona je spolu so svojím manželom nezamestnaná, poberá dávky v hmotnej núdzi. S matkou sa dohodli, že ona bude

deťom v čase jej neprítomnosti zabezpečovať osobnú starostlivosť. Nakoľko matka má najneskôr dňa 28.11.2010 nastúpiť výkon trestu, podala návrh na zverenie detí do náhradnej osobnej starostlivosti.

Otec a matka maloletých detí s podaným návrhom súhlasili.

Kolízny opatrovník odporučil zveriť maloleté deti do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa mal. dieťaťa, má mal dieťa právo byť vypočuté. Názoru mal. dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť, zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti. Názor maloletého môže súd zistiť aj prostredníctvom kolízneho opatrovníka.

Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

V zmysle § 45 ods. 2 Zákona o rodine, pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady.

Podľa § 45 ods. 4 Zákona o rodine, osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd.

Podľa § 45 ods. 6 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stykať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd.

Podľa § 45 ods. 7 Zákona o rodine, vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká.

Podľa § 45 ods. 8 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa zákona č. 601/2003 Z.z. v platnom znení v spojení s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č. 186/2013 Z.z. činí minimálne výživné sumu 27,13 eur.

Podľa § 157 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov, ktorí sa

vzdajú odvolania, uvedie súd v odôvodnení rozsudku iba predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorých rozhodol.

Na pojednávaní dňa 22.10.2015 súd vyhlásil v danej veci rozsudok, pričom prítomní účastníci konania sa následne vzdali práva podať odvolanie. Preto súd pri vypracovaní písomného vyhotovenia rozsudku postupoval podľa § 157 ods. 3 O.s.p..

Súd na základe zisteného skutkového stavu a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami vyhovel návrhu na zverenie maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky. Základným predpokladom zverenia dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti je, že takéto opatrenie je v záujme dieťaťa. V danej veci otec maloletým deťom nezabezpečuje potrebnú výchovu a výživu už dlhšiu dobu a matka mal. detí z dôvodu budúceho nástupu výkonu trestu odňatia slobody nebude schopná im potrebnú výchovu a výživu zabezpečiť.

Vzhľadom na tieto skutočnosti súd zveril maloleté deti do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľky - sestry mal. detí, ktorá prejavila záujem poskytovať im osobnú starostlivosť a spĺňa aj ostatné predpoklady vyžadované zákonom pre zverenie detí do náhradnej osobnej starostlivosti.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné, pretože účastníci konania sa po jeho vyhlásení vzdali práva odvolania a rozsudok nadobudne právoplatnosť dňom jeho doručenia.